

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.142/2009/2.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla a **(felszámoló szervezet, felszámolóbiztos neve, címe)** által képviselt **(felperes neve "f.a.", címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Ferenczy és Nyárády Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Nyárády Zoltán ügyvéd) által képviselt **(alperes nev, címe)** alatti lakos alperes ellen indított elszámolás iránti perében a Csongrád Megyei Bíróság 2009. február hó 13. napján kelt 6.G.40.190/2008/12. számú ítéletével szemben az alperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja** és az alperes marasztalásának összegét 3.915.328,- (Hárommillió-kilencszáztizenötezer-háromszázhuszonnyolc) Ft-ra és ezen összegnek az elsőfokú ítéletben írt mértékű és tartamú kamatára leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 538.800,- (Ötszázharmincnyolcezer-nyolcszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A 2004. június 10. megalakult felperest a Csongrád Megyei Bíróság, mint Cégbíróság 2004. július 5. napján jegyezte be a cégjegyzékbe. A társaság tagjai megalakulásától kezdve az alperes és házastársa, **(személy neve)**. A társaság 3 millió Ft-os törzstőkéje teljes egészében pénzbeli betét, amelyből az alperes törzsbetéte 2.700.000,- Ft. A tagok vállalták, hogy törzsbetétük felét a társasági szerződés aláírásától számított 30 napon belül a társaság bankszámlájára befizetik, a fennmaradó összeg befizetésére pedig a cégbejegyzést követő egy éven belül voltak kötelesek.

2005. május 6-án az alperes kiállította a BN 816057 sorszámú bevételi pénztárbizonylatot, amely szerint 1.500.000,- Ft-ot fizetett be az alperes és házastársa. E befizetés a pénztárba bevételezésre, az adós könyvelésébe bejegyzésre nem került.

A Csongrád Megyei Bíróság a 2006. január 12-én jogerőre emelkedett 8.Fpk.06-05-000571/9. számú végzésével a felperes fizetéseképtelenségét megállapította és elrendelte a felszámolás lefolytatását.

Az alperes, mint a felperes ügyvezetője, 2006. január 11-i fordulónappal tevékenységet lezáró mérleget készített, melynek eszköz oldalán a követeléseknél 8.094.000,- Ft-ot, a forrás oldalon jegyzett, de még be nem fizetett tőkeként 1.500.000,- Ft-ot tüntetett fel. A felperes könyvelésében a 325. számlaszámon jegyzett, de be nem fizetett törzsbetét címén 1.500.000,- Ft szerepel, míg a 36112. számlaszámon az alperesnek adott előleg címén 7.630.000,- Ft került lekönyvelésre. A tevékenységet lezáró mérleg fordulónapjára készített leltárfelvételi íven - melyet az alperes a felperes nevében cégszerűen aláírt - a követelések között előlegként 7.630.000,- Ft szerepel.

A felperes keresetében az alperest 8.980.000,- Ft és ebből 1.350.000,- Ft elmaradt törzsbetétnek 2005. június 10. napjától, míg 7.630.000,- Ft előlegként felvett összegnek 2006. január 12. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a bevételi pénztárbizonylattal bizonyította, a hiányzó törzsbetét befizetésre került. Az előleg tartozás kapcsán azzal védekezett, hogy a felperestől pénzt nem vett fel, ilyen tartalmú okiratot nem írt alá. Véleménye szerint a hiány előző könyvelője pontatlan munkavégzésére vezethető vissza.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 8.980.000,- Ft-ot és ebből 1.350.000,- Ft után 2005. június hó 10. napjától, míg 7.630.000,- Ft után 2006. január 12. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre járó késedelmi kamatot. Indokolásában megállapította, hogy az alperes átadta a felszámolónak a felperesi cég iratait és az ügyvezetőként aláírt tevékenységet záró mérleget és mellékleteit. Vélelem szól amellett, hogy az okiratokban lévő adatok a valóságnak megfelelnek, az a felperesi cég felszámolás kezdő időpontjában fennálló valós, tényleges vagyoni viszonyait tükrözi. Az alperes a társaság megalapításától kezdve önállóan volt ügyvezető, azonban sem a törzstőke hiányzó 1.500.000,- Ft-os részével, sem pedig a könyvelés szerint általa felvett és vissza nem fizetett, előlegként nyilvántartott 7.630.000,- Ft-tal nem tudott elszámolni a felszámolónak, ezért helytállási kötelezettséggel tartozik.

A hivatkozott bevételi pénztárbizonylat formailag hiányos, és az alperes ellen folyó büntetőeljárásban készült könyvszakértői vélemény is megállapította, hogy ez a tétel a főkönyvi kivonatban nem szerepel, a bizonylat könyvelésre nem került. Mivel a hiányzó törzsbetét befizetése elmaradt, az alperes a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény 127. § második mondata alapján köteles a rá jutó rész, 1.350.000,- Ft megfizetésére.

Az alperessel szembeni követelésként nyilvántartott 7.630.000,- Ft felvételének a ténye könyvszakértői eszközökkel nem volt megállapítható, mivel a pénzmozgásról pénztárbizonylat nem került kiállításra, illetőleg ilyen okirat az eljárás során nem állt

rendelkezésre. Az előleg kifizetésével kapcsolatos dokumentációt azonban az alperes ügyvezetőként aláírta. Amennyiben az előleg folyósítására ténylegesen nem került sor, úgy a 7.630.000,- Ft-nak a házipénztárban, vagy az adós bankszámláján a felszámolás kezdő időpontjában meg kellett volna lennie, amint arra a büntetőeljárás során készült szakértői vélemény is hivatkozott. Ezen összeggel azonban az alperes nem tudott elszámolni, ezért ennek megfizetésére is köteles.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet csak a felperes által előadottakat vette alapul. A másodfokú eljárás során előadta, hogy a Szegedi Városi Bíróság előtt 8.B.1955/2008. szám alatt ellene folyamatban volt büntetőeljárásban a 11. sorszámú, 2009. június 18. napján jogerőre emelkedett ítélet megállapította, a 7.630.000,- Ft-ból 2.415.328,- Ft-tal nem tudott elszámolni. Erre figyelemmel ezen összeg erejéig a keresetet a továbbiakban nem vitatta. Elismerte azt is, hogy mint ügyvezető, házastársától átvette a törzsbetét hiányzó 150.000,- Ft-os összegét.

A fellebbezés **részben alapos.**

A felperesi tevékenységet lezáró mérleg eszköz, illetőleg forrás oldala tartalmazza az alperessel szemben fennálló 7.630.000,- Ft-os, valamint a vele (és házastársával) szembeni hiányzó törzsbetét befizetésére vonatkozó 1.500.000,- Ft-os követelést. Ezt az okiratot az alperes aláírta, elismerte annak valóságát. Az elismeréssel szemben neki kellett bizonyítania, hogy a mérlegben szereplő adatok valótlanok, tartozása nem áll fenn (Ptk. 242. § (1) bekezdés). Az előzőekből következik, az a tény, hogy az előleg felvételéről külön okirat nem született (illetőleg nem áll rendelkezésre), a bizonyítási teher folytán nem igazolja az alperes állítását. Az alperes csupán másodfokon terjesztette elő azt az okirati bizonyítékot, amellyel részbeni elszámolását kívánta alátámasztani. Az ítéletábra elfogadta az alperes ellen folyt büntető ügyben hozott ítélet indokolásának - szakvéleménnyel alátámasztott - megállapítását, mely szerint az alperes 7.630.000,- Ft-ból csupán 2.415.328,- Ft-tal nem számolt el. Az alperes ugyanakkor elismerte, hogy feleségétől a hiányzó törzsbetét befizetése céljából 150.000,- Ft-ot átvett, ezért elszámolási kötelezettsége a továbbiakban ezen összeg erejéig is fennáll.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes által hivatkozott pénztárbizonylat nem alkalmas a hiányzó törzsbetét befizetésének igazolására. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Sztv.) 166. § (1) bekezdése értelmében számviteli bizonylat minden olyan, a gazdálkodó által kiállított okmány (számla, bizonylat), amely a gazdasági esemény számviteli elszámolását (nyilvántartását) alátámasztja. Az Sztv. 167. § (1) bekezdése szerint a könyvviteli elszámolást közvetlenül alátámasztó bizonylat általános alaki és tartalmi kellékei - egyebek mellett - a következők:

- b) a bizonylatot kiállító gazdálkodó megjelölése,
- c) a pénzkészlet biznylatokon az átvevő aláírása,
- h) a könyvelés módjára, az érintett könyvviteli számlákra történő hivatkozás,
- i) a könyvviteli nyilvántartásokban történt rögzítés időpontjának igazolása.

- 4 -

A perbeli pénztárbizonylaton az előbbi adatok hiányoznak, megjegyzi ugyanakkor az ítéletábra, hogy a befizető birtokában levő pénztárbizonylaton a befizetés könyvelésére vonatkozó adatok hiánya önmagában nem teszi érvénytelenné az okiratot, hiszen ilyen

adatokkal ő nem rendelkezhet. Alapvető hiányosság ugyanakkor, ha pénztárbizonylaton nem kerül feltüntetésre, kinek a részére történt a befizetés, illetőleg a befizetést nem igazolja a pénzt átvevő személy. Erre figyelemmel az alperes által hivatkozott pénztárbizonylat nem alkalmas a hiányzó törzsbetét befizetésének igazolására.

Amennyiben az lenne megállapítható, hogy az alperes befizette a hiányzó 1.500.000,- Ft-os törzsbetét részletet, illetőleg nem vette fel a 2.415.328,- Ft-ot, akkor - amint arra az elsőfokú ítélet helyesen utal - ilyen összeggel a házipénztárban vagy a bankszámláján rendelkeznie kellett volna a felperesnek a felszámolási eljárás kezdő időpontjában, jóllehet ott ilyen pénzeszköz nem volt. Ebben az esetben az ügyvezető-alperes pontos elszámolással tartozik, magyarázatot kell adnia arra vonatkozóan, hogy hová kerültek ezek az összegek. Megfelelő elszámolás hiányában helytállással tartozik (BDT 2008/3/48. sz. jogeset).

Megjegyzi az ítélőtábla, hogy az alperes könyvelőjével kapcsolatos kifogásai a kettőjük közötti szerződéses jogviszonyra tartozik, az esetleges kötelezettségszegés külön jogvita tárgya lehet.

Az előbbiekre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperes marasztalásának összegét 3.915.328,- Ft-ra és ezen összegnek az elsőfokú ítéletben írt mértékű (1.350.000,- Ft után 2005. június hó 10. napjától, míg 2.564.328,- Ft után 2006. január 12. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre járó) kamatára leszállította. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Tekintettel arra, hogy az alperes a per megindítására okot szolgáltatott, a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viselésére (1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés).

Szeged, 2009. június hó 25. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Hátori Attila sk.
előadó bíró

Dr. Mátyoki Zsolt sk.
táblabíró